

Intervenció del president de la Generalitat a la cerimònia de lliurament de les Medalles d'Honor de Foment del Treball Nacional i el Premis Carles Ferrer Salat

Barcelona, 17 de novembre de 2016

És un plaer poder estar aquí i acompanyar-los en la concessió d'aquestes Medalles d'Honor i aquests premis Carles Ferrer Salat.

Fa 30 anys i un mes, el 17 d'octubre de 1986, Barcelona va ser designada ciutat olímpica. Una designació en la qual Carles Ferrer Salat hi va tenir un paper rellevant, tant en el Comitè Olímpic Internacional com en el Comitè Olímpic Espanyol. Barcelona aleshores competia amb grans ciutats, amb París, Belgrad, Brisbane, Birmingham i Amsterdam. Però, aleshores també, Catalunya, com ha fet sempre, va saber liderar una aposta que va tenir un retorn evident que va beneficiar el conjunt d'Espanya. I també ho fa ara.

Amb el 16% de la població, generem prop del 20% del PIB espanyol. El PIB català creix per damunt de la mitjana espanyola i des de fa més temps. I les previsions de tancament del 2016 i el 2017 ens permeten seguir sent optimistes.

Catalunya lidera la creació de l'ocupació i la reducció de l'atur, segons la darrera EPA.

Comptem amb més de 6.400 multinacionals instal·lades al nostre territori, que representen aproximadament el 45% de les multinacionals ubicades al conjunt de l'Estat.

Liderem també les constitucions de societats mercantils a l'Estat, amb un 22% del total, i s'han dissolt un 10% menys de societats, del gener a octubre del 2016.

Concentrem el 34% de les empreses exportadores regulars de l'Estat espanyol.

Liderem les exportacions de l'Estat espanyol, gairebé amb el 26% del total, arribant al 29%, gairebé amb el 30%, de fet, de les exportacions d'alt contingut tecnològic. Són, insisteixo, dades recents.

Catalunya ha estat responsable de la captació del 31% de la inversió estrangera directa, el 37% de projectes i el 34% de llocs de treball creats amb aquests projectes.

Des de 2007 la recerca catalana capta més del 50% dels fons de l'European Research Council que arriben a Espanya.

I Catalunya compta amb el 22,1% de les empreses innovadores de l'Estat espanyol, i el 53% de les empreses per Smart cities.

Aquest lideratge empresarial i econòmic, que deu molt a la feina de tots vostès, que deu molt a l'impuls de la societat civil, que deu molt també a l'impuls de la societat civil organitzada amb entitats centenàries com la que avui ens acull aquí, l'hem exercit, tanmateix, sense eines adequades. Ho hem sabut fer sense polítiques fiscals pròpies, sense l'opció de regular un mercat laboral per adaptar-lo a la nostra realitat empresarial -aquesta que acabo de descriure-, sense alternativa a una regulació energètica que sabem que penalitza amb alts costos els territoris eminentment

industrials, com és el nostre –un 20% del sector industrial en el pes de la nostra economia- i, òbviament, sense l'efecte de la capitalitat.

I diria més, en els últims anys, especialment d'ençà de l'aplicació del nou Estatut, ho hem fet amb un Estat que ha negligit els seus deures envers Catalunya, que no ha volgut resoldre els problemes en infraestructures que els nostres ciutadans i les empreses pateixen dia a dia. De fet, el 2015 només es va invertir un 9,9% del total regionalitzat, el percentatge més baix des de 1997. Que fiscalitza les relacions internacionals tot i tenir objectius merament comercials i empresarials; que judicialitza qualsevol iniciativa política, especialment aquelles encaminades a escoltar l'opinió ciutadana i que no fa cas a la condició de la veu dels seus ciutadans, que és condició indispensable per poder tenir un diàleg fructífer - com desitgem- i un sistema legal de base democràtica.

S'imaginem on podríem arribar si ports i aeroports, per exemple, comptessin amb una gestió autònoma i independent, com succeeix a Europa? O si el Corredor del Mediterrani no fos un paper, sinó una realitat?, com ja també reivindiquen col·lectivament empresaris del País Valencià i de les Illes Balears. O si el nostre estat del benestar comptés amb un finançament just? O si els anuncis i promeses d'inversió s'haguessin complert?

Hem de dir que, si tot això hagués passat, tenim la consciència i la convicció que les millores tindrien uns únics beneficiaris, que és per qui treballem, que són les persones. Vol dir més llocs de treball, vol dir millor feina i vol dir més recaptació i, per tant, millor distribució dels recursos i, per tant, molta més competitivitat.

Tots vostès -especialment els premiats avui aquí- demostren que Catalunya no és una societat resignada, ni és una societat conformista. És una societat que vol progressar i que per fer-ho necessita, sobretot, exemples de lideratge social, de lideratge cívic i empresarial, com el que avui hem tingut la possibilitat d'honorar.

Que sigui així, moltíssimes gràcies i per molts anys!